

SENTINȚA CIVILĂ

Cu participarea domnului procuror din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Târgu-Mureș.

Pe rol fiind judecarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamant în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Finanțelor Publice-D.G.F.P. Mureș și Direcția Generală a Vămilelor prin Biroul Vamal Tg.Mureș.

La apelul nominal făcut în ședința publică au răspuns: reclamantul reprezentat de avocat, lipsă fiind reprezentantul legal al pârâțului MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE PRIN D.G.F.P. MUREȘ și a reprezentantului legal al pârâtei DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR-BIROUL VAMAL TG.MUREȘ.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei după care:

Se constată că s-au depus la dosar acetele care au stat la baza emiterii deciziei nr. 40/21.03.2005 din partea D.G.F.P. Mureș.

Reprezentantul reclamantei arată că nu mai are alte cereri de formulat în cauză.

Nemaifiind alte cereri de formulat în cauză, instanța încheie faza procedurii probatorii și acordă cuvântul în fond.

Reprezentantul reclamantei solicită admiterea acțiunii, anularea Deciziei nr. 40 din 21.03.2005, întrucât este o decizie netemeinică și nelegală, anularea actului constatator, a procesului verbal și a înștiințării de plată privind calculul accesoriilor pentru neplată/nevărsarea la termen a obligațiilor față de bugetul de stat, cu cheltuieli de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public-parchetul de pe lângă Tribunalul Mureș solicită instanței admiterea acțiunii ca fiind legală și temeinică.

TRIBUNALUL,

Deliberând, constată următoarele:

Prin acțiunea înregistrată la această instanță la nr. 1.855/22.04.2005, reclamantul a solicitat, în contradictoriu cu D.G.F.P. Mureș și Biroul Vamal Tg.Mureș, anularea Deciziei nr. 40/21.03.2005, emisă de D.G.F.P. Mureș, a actului constatator, a procesului verbal și a înștiințării de plată, emise de Biroul Vamal Tg.Mureș, precum și obligarea pârâților la cheltuielile de judecată ocazionate.

În motivarea celor solicitate, reclamantul învederează instanței următoarele:

În baza contractului de vânzare cumpărare, a achiziționat din Germania autoutilitara marca Daimler-Crysler Sprinter. Autoutilitara comunitară, întrucât are origine comunitară, a beneficiat de regim vamal preferențial. Originea comunitară a fost dovedită cu certificatul EUR 1, fiind achitată taxa vamală preferențială de 6%, în locul taxei de bază de 30%.

Ulterior, în ciuda faptului că organul vamal german nu a confirmat nelegalitatea certificatului, organul vamal român a dispus obligarea reclamantului de lata diferențelor de taxe vamale, respectiv diferența dintre taxa vamală de 6% și cea de bază de 30%.

Reclamantul arată că a solicitat direct de la producătorul german eliberarea certificatului de origine a bunului importat. Consideră că declarația de furnizor privind autovehicolul este actul care, fără nici un dubiu e de natură a rezolva litigiul. Din conținutul acestuia rezultă că utilitara în cauză, fabricată în Germania are origine comunitară.

Deși reclamantul a depus la dosarul soluționat de D.G.F.P. Mureș prin decizia atacată, decizia nr. 20/2004 a D.G.F.P. Harghita prin care s-a soluționat o speță similară, această practică nu a fost luată în considerare.

Reclamantul mai susține că în motivarea deciziei atacate nu se face nici o referire la actele depuse, acte în baza cărora, în mod normal urma să fie admisă contestația.

În probațiune, reclamantul anexează copii după actele menționate în petit, copia declarației de furnizor, copia cărții de identitate a vehiculului din Germania, și copia sentinței nr. 69/2005 a Tribunalului Mureș prin care pârâta D.G.F.P. Mureș a fost obligată la soluționarea contestației pe fond.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, pârâta D.G.F.P. Mureș solicită respingerea acțiunii și menținerea actelor atacate, pentru următoarele considerente:

Prin actul constatator încheiat de Biroul Vamal Tg.Mureș, a fost stabilită în sarcina reclamantului o diferență de drepturi vamale constituită din taxe vamale și taxe pe valoarea adăugată, întrucât la controlul aposterioric asupra certificatului EUR 1, în baza căruia s-a acordat regimul tarifar preferențial prevăzut de Protocolul nr. 4 referitor la definirea noțiunii de "produse originare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european care instituie o asociere între România și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, ratificat prin OUG nr. 192/2001, nu a fost confirmată autenticitatea certificatului de către autoritatea vamală germană. În consecință, reclamantul nu beneficiază de regimul tarifar preferențial.

Prin procesul verbal privind calculul accesoriilor pentru neplata la termen a obligațiilor față de bugetul de stat, organul vamal a stabilit în sarcina reclamantului dobânzi și penalități de întârziere.

Pârâta de D.G.F.P. Mureș, fără a-și dezvolta argumentele, consideră că decizia atacată este temeinică și consideră că practica altor organe fiscale nu este de natură să o oblige să se pronunțe în același fel cu acestea.

Pârâta D.R.V. Cluj prin întâmpinarea depusă la dosar solicită respingerea acțiunii ca nefondată pentru următoarele motive:

Reclamantul nu poate beneficia de regimul preferențial întrucât exportatorul din caseta 1 a certificatului EUR în discuție nu a fost găsit la adresa menționată și nici la o altă adresă, neputând fi confirmată corectitudinea datelor înscrise în certificat.

Se mai susține că autoritatea vamală din Germania, în urma efectuării unor cercetări a stabilit și comunicat organelor vamale române că bunul (autoutilitara) acoperit de certificatul EUR 1 nu îndeplinește condițiile pentru a fi considerat original, în sensul Protocolului nr.4 al Acordului România-UE și drept urmare nu beneficiază de regim tarifar preferențial.

Pârâta a depus în probațiune și referatul motivat privind contestația depusă de reclamant împotriva actelor încheiate de organul vamal.

Instanța, având în vedere probele și lucrările dosarului, constată că acțiunea este întemeiată pentru următoarele considerente:

Reclamantul a importat autoutilitara menționată în acțiune, beneficiind, în baza certificatului EUR 1 de regimul preferențial care decurge din Protocolul nr. 4 al Acordului România-UE.

Ceea ce contează, în mod esențial, în aplicarea regimului tarifar preferențial este originea comunitară a autovehiculului. Pârâtele susțin că obligarea reclamantului în urma controlului aposterioric se datorează faptului că exportatorul german nu a confirmat această origine.

Potrivit declarației de furnizor aflată la dosar, originea comunitară a autovehiculului (autoutilitară) este certă. Față de această situație, este irelevantă susținerea potrivit căreia exportatorul nu a fost găsit și că corectitudinea datelor înscrise în certificat ar fi îndoielnică.

În declarația de furnizor, menționată anterior, este consemnat că "subsemnatul (furnizorul) declară că mărfurile menționate în prezentul document sunt produse originale din Uniunea Europeană și corespund reglementărilor de origine pentru circulația preferențială de mărfuri..." între țările menționate figurează și România.

Față de cele menționate, actele atacate de recurent au fost încheiate cu ignorarea dispozițiilor legale aplicabile în materie.

De altfel, pârâta D.G.F.P. Mureș, prin decizia atacată nu a luat în considerare probele prezentate de contestatorul-reclamant, pronunțând o soluție nelegală.

Pentru aceste considerente, acțiunea va fi admisă, decizia nr. 40/21.03.2005 emisă de D.G.F.P. Mureș, actul constatator, procesul verbal și înștiințarea de plată vor fi anulate.

În baza art. 274 Cod procedură civilă, pârâții vor fi obligați la cheltuieli de judecată în favoarea reclamantului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea reclamantului în contradictoriu cu pârâții Direcția Generală a Finanțelor Publice Mureș cu sediul în Tg.Mureș, str. Gh. Doja, nr. 1-3, jud. Mureș și Direcția Regională Vamală Cluj, cu sediul în Cluj-Napoca, B-dul Muncii, nr. 18, jud. Cluj și, în consecință:

Anulează Decizia nr. 40 din 21.03.2005 emisă de D.G.F.P. Mureș.

Anulează actul constatator, procesul verbal și înștiințarea de plată, emise de Biroul Vamal Tg.Mureș.

Obligă pârâtele la plata sumei de 84.000 lei cheltuieli de judecată, în favoarea reclamantului.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 28 septembrie 2005.

Președinte,

Grefier,

Redactat:

Primit:

Dactilografiat:

Exemplare: 5

Jud. fond: